

bortfaldet. Den radikale Knopskydning vil altsaa herefter være totalt visnet i Roden. Endelig er der i § 6 indført en ny Bestemmelse, nemlig den, at en Sogne- eller Valgmenighed kan løse Stiftsbaand til en anden Biskop, naar $\frac{3}{4}$ Majoritet paa et Menighedsnæst er derfor og Menighedens Præst giver sin Tilslutning dertil. Stiftsbaandsløsning maa dog først finde Sted 1 Aar efter den ny Biskops Ansættelse. Dette finder jeg er en god Bestemmelse, da man ofte ser, at adskilligt kan jævnes og ordne sig i Løbet af 1 Aar. Nogen stor Betydning tænker jeg ikke at denne Bestemmelse om Stiftsbaandsløsning vil faa. Hidtil er der ikke — mig bekendt — overfor Ministeriet fremkommet Ønsker i saa Henseende, og der er sikkert ingen, der vil vove at paastaa, at alle de hidtil ministerielt udnævnte Biskopper har været betydelige Personligheder eller fuldt ud har tilfredsstillet alle Menigheder.

De forskellige Ordførere i Folketinget har alle tænkt sig den Mulighed, at Fremtiden vilde medføre en Adskillelse mellem Stat og Kirke. Socialdemokratiet ønsker denne Adskillelse snarest muligt, hvilket jo i mange Aar har staaet paa dets Program. Om de forelagte Lovforslag blev der i Folketinget sagt fra den Side, at de virkede oplysende paa Folkekirken, fordi de var Begyndelsen til en Kirkeforfatning. Men naar Lovene fører henimod Opløsning af Folkekirken, altsaa henimod en Adskillelse af Stat og Kirke, skulde man synes, at Socialdemokratiet med Glæde vilde vedtage disse Love, som de mener vil føre til Opfyldelse af deres Ønsker. Ved at stemme imod Lovforslagene synes jeg at de er gaaet imod deres eget Program. De Radikale har ogsaa haft en — man kan sige næsten sygelig — Ængstelse for Spirer til en Kirkeforfatning, ja, man har endogsaa indenfor dette Parti set Spirerne komme over Jorden. Ogsaa dette Parti venter jo, at Stat og Kirke i Fremtiden vil blive adskilt, men vil paa ingen Maade gaa med dertil nu, idet man først vil arbejde for Selvstændiggørelse af den enkelte Menighed. Men er det bedste Middel hertil dog ikke Selvstyre, som disse Love fører med sig? Med Hensyn til Selvstændiggørelsen af den enkelte Menighed vil jeg sige, at Kendetegnet for det kristne Samfund altid har været Enhed i det største, selv om der paa mange Punkter har været og er store Forskelligheder, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at en sund Udvikling indenfor den kristne Menighed kan gaa i Retning af, at man indretter sig med sin Præst og sine Særmønstre uden at

tage Hensyn til eller føle Fællesskab med den øvrige Menighed i Landet. Mon det ikke vilde føre ud i noget af den Uforordelighed i Kirkesamfundet og indenfor Folkekirken, som man saa stærkt advarer imod fra den Side, og som man mener, at disse Love vil føre med sig?

Jeg skal til sidst kun udtale mit Partis og min egen Glæde over disse Lovforslag. I et og andet kan vi se noget forskelligt paa enkelte Spørgsmaal, men i det store og hele glæder vi os over de gode og lige Linier, her er fulgt, Linier, som løber i Kontakt med Livets Udvikling i vort Folk og vor Folkekirke, og som derfor sikkert vil føre fremad og ikke tilbage. Jeg skal paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting.

Dahl: Af de 9 kirkelige Lovforslag, som er opført paa Tingets Dagsorden, er der kun eet, som er vedtaget i Folketinget med alle Partiers Stemmer, det er Forslaget om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne. Dette Lovforslag har altsaa ogsaa Socialdemokraterne i Folketinget stemt for, og jeg kan i dette høje Ting paa mit Partis Vegne udtale, at vi ogsaa vil stemme for det her. Forslaget er en Samling af de gældende Bestemmelser om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne. Disse Bestemmelser findes nu spredt i flere Love, og vi finder det rigtigst, at de samles i een Lov. Der er tilføjet enkelte nye Bestemmelser, som alle gaar ud paa at lette Sognebaandsløsning og udvide Adgangen til Brug af Kirkerne. Derfor kan vi tiltræde ogsaa disse Bestemmelser.

Forslaget om Oprettelse af to nye Bispeembeder henholdsvis i Haderslev og i Roskilde har mit Parti i Folketinget ogsaa stemt for. Men samtidig hermed foreslaas jo Bispeembedet i Nykøbing paa Falster nedlagt og det nuværende Lolland-Falster Stift lagt ind under det nye Roskilde Stift, eller hvad det nu skal hedde. Vi havde egentlig helst set, at Bispeembedet i Nykøbing paa Falster blev opretholdt, og at Sjællands Stift blev aflastet noget derved, at Sorø og Præstø Amter blev lagt ind under Bispedømmet i Nykøbing. Den Ordning, der derved vilde fremgaa, anser vi for den bedste, rent saglig set, fordi den efter vor Formening skaffer den bedste Fordeling af Pastoraterne mellem de to Stifter. Lolland-Falster Stift er nu saa lille, at jeg synes, det er uforsvarligt i en Tid som denne, hvor man paa alle andre Omraader stræber efter at indskrænke overflødige Embeders Antal,